

Ալեքսանդր Ճաստուրյան

Գիշեր

Պարզ երկնքում լի աստղերով
Մեղմ սահում էր պարզ լուսին.
Նայում ներքև և մեղմ սիրով
Ժրպտում ծովի երեսին:

Ծովն էլ լռիկ վեր էր նայում,
Նայում փայլուն լուսնյակին,
Եվ ծփալով՝ մեղմ փայփայում
Լուսնի ժպիտն յուր կրծքին:

Գիշերային այդ լուռ ժամին
Հսկա մի ժայռ ոտքիս տակ,
Կանգնած էին ծովի ափին
Ես մտախոհ, մեն-մենակ:

Եվ նայելով մերթ դեպի վեր
Եվ մերթ ծովի երեսին,
Օրհնում էի ես կյանք ու սեր,
Գիշեր, երկինք, ծով, լուսին...